

Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων

Η ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων διασφαλίζεται μέσω της εξάλειψης των τελωνειακών δασμών και των ποσοτικών περιορισμών, και μέσω της απαγόρευσης των μέτρων που έχουν ισοδύναμο αποτέλεσμα με τους τελωνειακούς δασμούς ή τους ποσοτικούς περιορισμούς. Οι αρχές της αμοιβαίας αναγνώρισης, της εξάλειψης των φυσικών και των τεχνικών φραγμών και της προώθησης της τυποποίησης, προστέθηκαν προκειμένου να στηρίξουν την ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς. Η έγκριση του νέου νομοθετικού πλαισίου (NNΠ) το 2008, ενίσχυσε την ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων, το σύστημα εποπτείας της αγοράς της ΕΕ και τη σήμανση CE. Πρόσφατες έρευνες δείχνουν ότι τα οφέλη που απορρέουν από την αρχή της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων και τη συναφή νομοθεσία ανέρχονται σε 386 δισ. ευρώ ετησίως.

Νομική βάση

Άρθρα 26 και 28-37 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ).

Στόχοι

Η ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων με καταγωγή από τα κράτη μέλη, καθώς και των προϊόντων προελεύσεως τρίτων χωρών που ευρίσκονται σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός των κρατών μελών, είναι μία από τις θεμελιώδεις αρχές της Συνθήκης (άρθρο 28 ΣΛΕΕ). Αρχικά, η ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων αντιμετωπιζόταν στο πλαίσιο μιας τελωνειακής ένωσης μεταξύ των κρατών μελών, που περιλάμβανε την κατάργηση των τελωνειακών δασμών, των ποσοτικών περιορισμών στις συναλλαγές και των μέτρων ισοδυνάμου αποτελέσματος, καθώς και τη θέσπιση κοινού εξωτερικού δασμολογίου στην Κοινότητα. Στη συνέχεια, δόθηκε έμφαση στην εξάλειψη όλων των εμποδίων που εξακολουθούσαν να υπάρχουν στην ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων, έτσι ώστε να υλοποιηθεί η εσωτερική αγορά.

Επιτεύγματα

Η κατάργηση των τελωνειακών δασμών και των ποσοτικών περιορισμών (ποσοτώσεων) μεταξύ των κρατών μελών επιτεύχθηκε ήδη από την 1η Ιουλίου 1968. Αντίθετα, οι συμπληρωματικοί στόχοι — η απαγόρευση της επιβολής μέτρων ισοδυνάμου αποτελέσματος και η εναρμόνιση των σχετικών εθνικών νομοθεσιών — δεν επιτεύχθηκαν εντός της προθεσμίας αυτής. Οι στόχοι αυτοί τέθηκαν στο επίκεντρο της διαρκούς προσπάθειας υλοποίησης της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων.

A. Απαγόρευση επιβολής φορολογικών επιβαρύνσεων ισοδύναμου αποτελέσματος με τους τελωνειακούς δασμούς: άρθρο 28 παράγραφος 1 και άρθρο 30 ΣΛΕΕ

Ελλείπει ορισμού της προαναφερόμενης έννοιας στη Συνθήκη, η νομολογία υποχρεώθηκε να παράσχει έναν ορισμό. Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης θεωρεί ως επιβάρυνση ισοδύναμου αποτελέσματος, ανεξάρτητα από τον χαρακτήρα ή τη μορφή της, κάθε δασμό, ανεξάρτητα από την ονομασία του ή τον τρόπο εφαρμογής του, «ο οποίος, επιβαλλόμενος επί προϊόντος εισαγόμενου από κράτος μέλος αποκλεισμένου ομοειδούς εθνικού προϊόντος, έχει, αλλάζοντας την τιμή του, στην ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων ίδιες επιπτώσεις με έναν τελωνειακό δασμό» (υποθέσεις 2/62 και 3/62^[1], και υπόθεση 232/78^[2]).

B. Απαγόρευση επιβολής μέτρων ισοδύναμου αποτελέσματος με τους ποσοτικούς περιορισμούς: άρθρα 34 και 35 ΣΛΕΕ

Στην απόφαση [Dassonville](#), το Δικαστήριο υιοθέτησε την άποψη ότι κάθε εμπορική νομοθεσία των κρατών μελών που ενδέχεται να παρεμποδίσει, άμεσα ή έμμεσα, πραγματικά ή δυνητικά, το ενδοκοινοτικό εμπόριο πρέπει να θεωρείται μέτρο ισοδύναμου αποτελέσματος με ποσοτικό περιορισμό ([υπόθεση 8/74](#) της 11ης Ιουλίου 1974 και αιτιολογικές σκέψεις 63 έως 67 της [υπόθεσης C-320/03 της 15ης Νοεμβρίου 2005](#)). Το σκεπτικό του Δικαστηρίου αναπτύχθηκε περαιτέρω στη νομολογία *Cassis de Dijon* (υπόθεση 120/78) η οποία διατύπωσε την αρχή ότι κάθε προϊόν που κατασκευάζεται και αποτελεί αντικείμενο εμπορίας νομίμως σε ένα κράτος μέλος, σύμφωνα με τους νόμιμους και παραδοσιακούς κανόνες, και με τις διαδικασίες παραγωγής της εν λόγω χώρας, πρέπει να γίνεται δεκτό στην αγορά όλων των υπολοίπων κρατών μελών. Αυτό ήταν το βασικό σκεπτικό που κυριάρχησε στη συζήτηση για τον ορισμό της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης, σε περίπτωση έλλειψης εναρμόνισης. Κατά συνέπεια, ακόμη και όταν δεν υπάρχουν ευρωπαϊκά μέτρα εναρμόνισης (παράγωγο δίκαιο της ΕΕ) τα κράτη μέλη υποχρεούνται να επιτρέπουν την κυκλοφορία και την εμπορική διάθεση στις αγορές τους των εμπορευμάτων που παράγονται και αποτελούν αντικείμενο εμπορίας νομίμως σε άλλα κράτη μέλη.

Είναι σημαντικό να επισημανθεί ότι το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 34 ΣΛΕΕ περιορίζεται από τη νομολογία στην υπόθεση *Keck* που ορίζει ότι ορισμένες συμφωνίες πώλησης δεν εμπίπτουν στο πεδίο του εν λόγω άρθρου, υπό τον όρο ότι δεν συνιστούν δυσμενείς διακρίσεις (ήτοι εφαρμόζονται σε όλους τους ενδιαφερόμενους εμπόρους που δραστηριοποιούνται εντός της εθνικής επικράτειας και επηρεάζουν κατά τον ίδιο τρόπο, σε νομικό και πραγματικό επίπεδο, την εμπορική διάθεση των εγχώριων προϊόντων και των προϊόντων άλλων κρατών μελών) ([συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-267/91 και C-268/91](#)).

[1] Απόφαση του Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 1962 — <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/?uri=CELEX%3A61962CJ0002>

[2] Απόφαση του Δικαστηρίου της 25ης Σεπτεμβρίου 1979 — <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/ALL/?uri=CELEX%3A61978CJ0232>

Γ. Εξαιρέσεις από την απαγόρευση επιβολής μέτρων ισοδυνάμου αποτελέσματος με τους ποσοτικούς περιορισμούς

Το άρθρο 36 ΣΛΕΕ επιτρέπει στα κράτη μέλη να λαμβάνουν μέτρα ισοδυνάμου αποτελέσματος με τους ποσοτικούς περιορισμούς εφόσον δικαιολογούνται από γενικό συμφέρον μη οικονομικού χαρακτήρα (π.χ. χρηστά ήθη, δημόσια τάξη ή δημόσια ασφάλεια). Αυτές οι εξαιρέσεις στη γενική αρχή πρέπει να ερμηνεύονται συσταλτικά και τα εθνικά μέτρα δεν μπορούν να συνιστούν μέσο αυθαίρετης διάκρισης ή συγκαλυμμένο περιορισμό του εμπορίου μεταξύ των κρατών μελών. Τέλος, τα μέτρα πρέπει να έχουν άμεση επίδραση στο δημόσιο συμφέρον το οποίο έχουν ως στόχο να προστατεύσουν και να μην υπερβαίνουν το αναγκαίο επίπεδο (αρχή της αναλογικότητας).

Επιπλέον, το Δικαστήριο αναγνώρισε στη νομολογία του (υπόθεση Cassis de Dijon) ότι τα κράτη μέλη μπορούν να προβαίνουν σε εξαιρέσεις από την απαγόρευση μέτρων ισοδυνάμου αποτελέσματος λόγω επιτακτικών αναγκών (που σχετίζονται, μεταξύ άλλων, με την αποτελεσματικότητα των φορολογικών ελέγχων, την προστασία της δημόσιας υγείας, τη νομιμότητα των εμπορικών συναλλαγών και την προστασία των καταναλωτών). Τα κράτη μέλη οφείλουν να κοινοποιούν τα εθνικά μέτρα εξαίρεσης στην Επιτροπή. Θεσπίστηκαν διαδικασίες ανταλλαγής πληροφοριών και μηχανισμός παρακολούθησης με στόχο τη διευκόλυνση της εποπτείας των εθνικών μέτρων εξαίρεσης (όπως προβλέπεται στα άρθρα 114 και 117 ΣΛΕΕ, στην [απόφαση 3052/95/ΕΚ](#) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και στον [κανονισμό \(ΕΚ\) αριθ. 2679/98 του Συμβουλίου](#)). Αυτό συγκεκριμενοποιήθηκε περαιτέρω με τον [κανονισμό \(ΕΚ\) αριθ. 764/2008](#) για την αμοιβαία αναγνώριση, ο οποίος εγκρίθηκε το 2008 ως μέρος του αποκαλούμενου νέου νομοθετικού πλαισίου (ΝΝΠ).

Δ. Εναρμόνιση των εθνικών νομοθεσιών

Η έγκριση νομοθεσίας εναρμόνισης επέτρεψε την άρση των εμποδίων (για παράδειγμα, καθιστώντας τις εθνικές διατάξεις ανεφάρμοστες) και τη θέσπιση κοινών κανόνων που αποσκοπούν στη διασφάλιση τόσο της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων και των προϊόντων όσο και του σεβασμού άλλων στόχων της Συνθήκης ΕΚ όπως η προστασία του περιβάλλοντος και των καταναλωτών ή ο ανταγωνισμός.

Η εναρμόνιση διευκολύνθηκε περαιτέρω με την καθιέρωση του κανόνα της ειδικής πλειοψηφίας, που απαιτείται για τις περισσότερες οδηγίες οι οποίες σχετίζονται με την ολοκλήρωση της ενιαίας αγοράς (άρθρο 95 της Συνθήκης ΕΚ, όπως τροποποιήθηκε από τη Συνθήκη του Μάαστριχτ) και με την έγκριση μιας νέας προσέγγισης, η οποία αποσκοπεί στην αποφυγή επαχθούς και λεπτομερούς εναρμόνισης, όπως προτάθηκε στη [Λευκή Βίβλο της Επιτροπής](#) (1985). Η νέα προσέγγιση η οποία βασίστηκε στο ψήφισμα του Συμβουλίου της 7ης Μαΐου 1985 (που επιβεβαιώθηκε με [το ψήφισμα του Συμβουλίου της 21ης Δεκεμβρίου 1989 και την απόφαση 93/465/ΕΟΚ του Συμβουλίου](#)) έχει ως κατευθυντήρια αρχή την αμοιβαία αναγνώριση των εθνικών κανόνων. Η εναρμόνιση πρέπει να περιορίζεται στις ουσιαστικές απαιτήσεις, και δικαιολογείται μόνον όταν οι εθνικοί κανόνες δεν μπορούν να θεωρηθούν ισοδύναμοι και δημιουργούν περιορισμούς. Οι οδηγίες που εγκρίθηκαν στο πλαίσιο της νέας αυτής προσέγγισης έχουν τον εξής διττό στόχο: αφενός την εξασφάλιση της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων μέσω της τεχνικής εναρμόνισης ολόκληρων τομέων και αφετέρου τη διασφάλιση υψηλού επιπέδου προστασίας των στόχων δημοσίου συμφέροντος που

αναφέρονται στο άρθρο 114 παράγραφος 3 ΣΛΕΕ (π.χ. παιχνίδια, δομικά υλικά, μηχανήματα, συσκευές αερίου, τηλεπικοινωνιακός τερματικός εξοπλισμός).

E. Ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς

Η δημιουργία της ενιαίας αγοράς προϋπέθετε την άρση όλων των εναπομενόντων εμποδίων στην ελεύθερη κυκλοφορία εμπορευμάτων. Η [Λευκή Βίβλος της Επιτροπής \(1985\)](#) κατέγραψε τα φυσικά και τεχνικά εμπόδια που έπρεπε να εξαλειφθούν, καθώς και τα μέτρα που έπρεπε να λάβει η Κοινότητα για την εξάλειψή τους. Τα περισσότερα από τα μέτρα αυτά έχουν πλέον εγκριθεί. Ωστόσο, η ενιαία αγορά εξακολουθεί να απαιτεί ουσιαστικές μεταρρυθμίσεις για να αντιμετωπιστούν οι προκλήσεις της τεχνολογικής προόδου.

Ο ρόλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Το Κοινοβούλιο υποστήριξε την ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς και έχει στηρίξει ιδιαίτερα τη «νέα προσέγγιση» για την ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων. Συνεισέφερε επίσης σημαντικά από νομοθετικής άποψης στις οδηγίες εναρμόνισης. Το Κοινοβούλιο συμμετείχε ουσιαστικά στη δέσμη ΝΝΠ που εγκρίθηκε το 2008. Κατά τις διαπραγματεύσεις του με το Συμβούλιο, το Κοινοβούλιο επιδίωξε κυρίως να διασφαλίσει συμφωνία ότι όλοι οι εμπλεκόμενοι οικονομικοί παράγοντες θα είναι ολόενα και περισσότερο υπεύθυνοι για τη συμμόρφωση προς τους ισχύοντες κανόνες και την ασφάλεια των προϊόντων που διαθέτουν στην αγορά, και να ισχυροποιήσει τη σήμανση CE, διευρύνοντας τη σχετική ενημέρωση των καταναλωτών. Το Κοινοβούλιο εξακολουθεί να καταβάλλει προσπάθειες σε αυτόν τον τομέα, με τη δέσμη εναρμόνισης που αποτελείται από εννέα οδηγίες οι οποίες καλύπτουν διαφορετικά προϊόντα, συμπεριλαμβανομένων των ανελκυστήρων, των πυροτεχνικών ειδών και των εκρηκτικών υλών.

Στο [ψήφισμά του της 8ης Μαρτίου 2011](#)^[3], το Κοινοβούλιο κάλεσε την Επιτροπή να θεσπίσει ένα ενιαίο σύστημα εποπτείας της αγοράς για όλα τα προϊόντα (εναρμονισμένα και μη εναρμονισμένα), με βάση μια νομοθετική πράξη που θα καλύπτει τόσο την [οδηγία για τη γενική ασφάλεια των προϊόντων](#) όσο και τον [κανονισμό \(ΕΚ\) αριθ. 765/2008](#) σχετικά με την εποπτεία της αγοράς, προκειμένου να επιτευχθεί ένα υψηλό επίπεδο ασφάλειας των προϊόντων και εποπτείας της αγοράς, και να αποσαφηνίσει τη νομική βάση. Το 2013 κατόπιν αιτήματος του Κοινοβουλίου, η Επιτροπή υπέβαλε τη [δέσμη μέτρων για την ασφάλεια των προϊόντων και την εποπτεία της αγοράς](#), η οποία αποτελείται από νέους κανόνες επιβολής για την εσωτερική αγορά εμπορευμάτων, που θα επιτρέψουν στις εθνικές αρχές εποπτείας της αγοράς να επιβάλουν το δίκαιο και να παράσχουν βελτιωμένα και πιο εκτεταμένα μέσα για την προστασία των καταναλωτών. Στις 17 Απριλίου 2019 το ΕΚ ενέκρινε νέο [κανονισμό για την εποπτεία της αγοράς και τη συμμόρφωση των προϊόντων](#). Οι διατάξεις για την εποπτεία της αγοράς στον εν λόγω κανονισμό θα πρέπει να καλύπτουν προϊόντα που υπόκεινται σε ενωσιακή εναρμόνιση. Με τον τρόπο αυτό θα εξασφαλιστεί ενιαίο πλαίσιο για την εποπτεία της αγοράς σε ενωσιακό επίπεδο και θα αυξηθεί η εμπιστοσύνη των καταναλωτών.

[3]EE C 199 E της 7.7.2012, σ. 1 — <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/?uri=OJ%3A%3A2012%3A199E%3ATOC>

Επιπλέον, η τυποποίηση διαδραματίζει κεντρικό ρόλο στην ομαλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Τα εναρμονισμένα ευρωπαϊκά πρότυπα συμβάλλουν στη διασφάλιση της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων εντός της εσωτερικής αγοράς και επιτρέπουν στις επιχειρήσεις της ΕΕ να καταστούν πιο ανταγωνιστικές. Τα πρότυπα αυτά ενισχύουν την προστασία της υγείας και της ασφάλειας των ευρωπαϊκών καταναλωτών και συμβάλλουν στην προστασία του περιβάλλοντος. Προκειμένου να επηρεάσει το περιεχόμενο της μεταρρύθμισης σχετικά με την τυποποίηση, το Κοινοβούλιο ενέκρινε [ψήφισμα στις 21 Οκτωβρίου 2010](#)^[4], με το οποίο ζητούσε να διατηρηθούν και να βελτιωθούν τα πολλά θετικά στοιχεία του συστήματος τυποποίησης, και να επιτευχθεί η κατάλληλη ισορροπία μεταξύ εθνικής, ευρωπαϊκής και διεθνούς διάστασης.

Στις 25 Οκτωβρίου 2012, το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο εξέδωσαν τον [κανονισμό \(ΕΕ\) αριθ. 1025/2012](#) σχετικά με την ευρωπαϊκή τυποποίηση, με τον οποίο εκσυγχρονίζεται και βελτιώνεται ο μηχανισμός καθορισμού ευρωπαϊκών προτύπων.

Κατά τη διάρκεια της έβδομης κοινοβουλευτικής περιόδου, ολοκληρώθηκε η αναθεώρηση εννέα οδηγιών της δέσμης εναρμόνισης, σε τομείς όπως ο εξοπλισμός χαμηλής τάσης, η ηλεκτρομαγνητική συμβατότητα, τα όργανα μέτρησης, οι εκρηκτικές ύλες εμπορικής χρήσης, καθώς και των οδηγιών σχετικά με τον εξοπλισμό υπό πίεση και τον ραδιοεξοπλισμό. Κατά την έβδομη κοινοβουλευτική περίοδο ολοκληρώθηκε επίσης νομοθετικό έργο με αντικείμενο: τον κανονισμό για τη θέσπιση εναρμονισμένων όρων εμπορίας των προϊόντων του τομέα των δομικών κατασκευών· την επισήμανση και τη σήμανση της σύνθεσης των ινών των κλωστοϋφαντουργικών προϊόντων· την ασφάλεια και τις περιβαλλοντικές επιδόσεις των δίκυκλων και τρίκυκλων οχημάτων καθώς και των τετράκυκλων· και την οδηγία για τα σκάφη αναψυχής και τα ατομικά σκάφη^[5].

Κατά την όγδοη κοινοβουλευτική περίοδο, οι προσπάθειες αυτές συνεχίστηκαν μέσω των εργασιών με αντικείμενο τους κανονισμούς σχετικά με τις εγκαταστάσεις με συρματόσχοινα, τις συσκευές που λειτουργούν με αέρια καύσιμα, τα ιατροτεχνολογικά προϊόντα και τα μέσα ατομικής προστασίας. Το Κοινοβούλιο ολοκλήρωσε επιτυχώς τις εργασίες του για τον κανονισμό για το σύστημα e-Call^[6] και την απόφαση για λύσεις διαλειτουργικότητας για τις ευρωπαϊκές δημόσιες διοικήσεις, τις επιχειρήσεις και τους πολίτες (ISA2)^[7]. Στο πλαίσιο της δέσμης μέτρων για την κυκλική οικονομία, το

[4]EE C 70 E της 8.3.2012, σ. 56 — <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/?uri=OJ%3AC%3A2012%3A070%3ATOC>

[5]Για περισσότερο λεπτομερείς πληροφορίες, ανατρέξτε στη μελέτη που εκπονήθηκε για την Επιτροπή Εσωτερικής Αγοράς και Προστασίας των Καταναλωτών του Κοινοβουλίου (IMCO) με θέμα «EU Mapping: Overview of IMCO related legislation» (Χαρτογράφηση της ΕΕ: Επισκόπηση της νομοθεσίας που αφορά την επιτροπή IMCO): [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2015/536317/IPOL_STU\(2015\)536317_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2015/536317/IPOL_STU(2015)536317_EN.pdf)

[6]Κανονισμός (ΕΕ) 2015/758 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2015, όσον αφορά τις απαιτήσεις έγκρισης τύπου για την ανάπτυξη του συστήματος eCall που βασίζεται στην υπηρεσία 112 σε οχήματα και την τροποποίηση της οδηγίας 2007/46/EK (EE L 123 της 19.5.2015, σ. 77) — <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/ALL/?uri=CELEX%3A32007L0046>

[7]Απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση προγράμματος σχετικά με λύσεις διαλειτουργικότητας για τις ευρωπαϊκές δημόσιες διοικήσεις, τις επιχειρήσεις και τους πολίτες (ISA2). Η διαλειτουργικότητα ως μέσο εκσυγχρονισμού του δημόσιου τομέα (Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ) (COM(2014)0367) http://ec.europa.eu/isa/documents/isa_2_proposal_en.pdf

Κοινοβούλιο προετοίμασε νομοθεσία για τη διάθεση προϊόντων λίπανσης με σήμανση CE στην ενιαία αγορά^[8].

Κατά τη διάρκεια της 8ης κοινοβουλευτικής περιόδου, το Κοινοβούλιο ενέκρινε τη νέα [οδηγία 2015/1535 για την κοινοποίηση](#), η οποία βελτιώνει την αμοιβαία ενημέρωση των κρατών μελών σχετικά με τους τεχνικούς κανονισμούς, και έναν νέο [κανονισμό 2019/515 για την αμοιβαία αναγνώριση](#), με βελτιωμένες διατάξεις για τις εθνικές διαδικασίες που οδηγούν στην επέκταση της αμοιβαίας αναγνώρισης^[9]. Στις 16 Απριλίου 2019, το Κοινοβούλιο ενέκρινε τον κανονισμό σχετικά με την έγκριση τύπου για μηχανοκίνητα οχήματα όσον αφορά τη γενική τους ασφάλεια και την προστασία των επιβατών των οχημάτων και των ευάλωτων χρηστών των οδών, ο οποίος αποσκοπεί στη θέσπιση πολυάριθμων τεχνικών μέτρων για τη διάσωση ανθρώπινων ζωών και τον περιορισμό των τραυματισμών σε τροχαία ατυχήματα που προκαλούν περισσότερους από 25 000 θανάτους και 100 000 σοβαρούς τραυματισμούς στους ευρωπαϊκούς δρόμους ετησίως^[10].

Το Κοινοβούλιο επέμεινε ότι η εν λόγω νομοθεσία πρέπει να συμπληρωθεί από επιγραμμικές πλατφόρμες, όπως το SOLVIT και το σύστημα πληροφόρησης για την εσωτερική αγορά (IMI), σύμφωνα με τον [κανονισμό 1024/2012](#), για την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των εθνικών αρχών και με την Επιτροπή, προκειμένου να επιλυθούν τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι πολίτες και οι επιχειρήσεις όσον αφορά την αγορά ή την πώληση εμπορευμάτων στην ΕΕ. Το Κοινοβούλιο κατέστησε όλες αυτές τις πλατφόρμες προσβάσιμες στους πολίτες και τις επιχειρήσεις μέσω της ενιαίας ψηφιακής πύλης «Η Ευρώπη σου», εγκρίνοντας τον [κανονισμό 2018/1724](#)^[11].

Το Κοινοβούλιο υποστηρίζει την ανάγκη για μεγαλύτερη συνεργασία μεταξύ των ενωσιακών και των εθνικών αρχών με σκοπό τη βελτίωση της ποιότητας της νομοθεσίας της ΕΕ και τον εντοπισμό της νομοθεσίας που χρήζει απλούστευσης ή κωδικοποίησης. Το Κοινοβούλιο καλεί επίσης τα άλλα θεσμικά όργανα να υποστηρίξουν, όταν είναι δυνατό, την από κοινού ρύθμιση και τις εθελοντικές συμφωνίες, σύμφωνα με την ίδια αρχή της καλύτερης νομοθεσίας.

Πρόσφατες έρευνες δείχνουν ότι τα οφέλη που απορρέουν από την αρχή της ελεύθερης κυκλοφορίας των αγαθών και τη συναφή νομοθεσία ανέρχονται σε 386 δισ. ευρώ ετησίως^[12].

[8] Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση κανόνων σχετικά με τη διάθεση προϊόντων λίπανσης με σήμανση CE στην αγορά και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1069/2009 και (ΕΚ) αριθ. 1107/2009 (COM(2016)0157) — <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/?uri=CELEX%3A52016PC0157>

[9] Κανονισμός (ΕΕ) 2019/515 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Μαρτίου 2019, σχετικά με την αμοιβαία αναγνώριση εμπορευμάτων που κυκλοφορούν νόμιμα στην αγορά άλλου κράτους μέλους και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 764/2008 (ΕΕ L 91 της 29.3.2019, σ. 1) — <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/?uri=CELEX%3A32019R0515>

[10] Εργαστήριο σχετικά με τις απαιτήσεις έγκρισης τύπου για μηχανοκίνητα οχήματα, <http://www.europarl.europa.eu/committees/el/imco/events-workshops.html?id=20181115WKS02022>

[11] Duke Ch., «Single Digital Gateway: how EU could meet expectations of citizens and businesses?», ενημέρωση που εκπονήθηκε από το Θεματικό Τμήμα Α για την επιτροπή IMCO, [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2018/614219/IPOL_BRI\(2018\)614219_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2018/614219/IPOL_BRI(2018)614219_EN.pdf)

[12] Μελέτη «Contribution to Growth: Free Movement of Goods. Delivering Economic Benefits for Citizens and Businesses» (2019), την οποία εκπόνησε το Θεματικό Τμήμα Α και το Ινστιτούτο IFO για την επιτροπή IMCO, [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2019/631063/IPOL_IDA\(2019\)631063_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2019/631063/IPOL_IDA(2019)631063_EN.pdf)

